

- 4) PRVNÍ A POSLEDNÍ ADAM
- 3) POUZE KRISTUS

Toto schema – **První a poslední Adam**, mi pomohlo také zvládnout důležitou otázku Kristovy jedinečnosti. Proč pouze Ježíš? Musím se vrátit na úplný začátek před 20-ti lety. Když jsem se vrátil z evangelizace, kde stále znělo jméno Ježíš, domů. Věděl jsem, že jsem se tam setkal s živým Bohem a prožil jsem silný nadpřirozený dotek, (dokonce jsem později zjistil, že ten dotek potvrzoval platnost Písma), nedařilo se mi uvěřit, že Ježíš je Bůh. Aniž bych tušil, že něco takového existuje, pokoušel se o mě duch „New Age“ (Nový Věk), učení, které uznává Krista, jako jednu z mnoha cest k Bohu. Co když živý Bůh z evangelizace mne ve skutečnosti bude chtít vést jinak? Pochyboval jsem. Sedl jsem si na zem v rohu místnosti a řekl si, že nevstanu, dokud nebudu vědět, co dál. Věřím, že to byl Ježíš, kdo mi dával tyto poznatky: „V nebi není takový zmatek, jako tady na zemi, živý Bůh nepotřebuje cizí jméno, aby se mohl projevit na zemi. Mohu snad mít důvěru k takovému živému Bohu, kterému je jedno, pod jakým jménem jedná? Živý Bůh, s kterým jsem se setkal, tedy musí být Ježíš.“ Přicházeli další poznatky: „Co jiného na světě, by mohlo být projevem živého Boha na zemi? Nějaké úkazy na nebi? Copak by si lidé nemysleli, že vypukla válka, nebo že mají „pinkflojdáci“ na stadióně koncert? Co je na světě nejdokonalejší, snad raketoplán, to je trapné, tak Disneyland, nebo americké filmy s počítačovými trikama? Nic není dokonalejší, než lidský mozek. Snad ano, ale jen tak bez ničeho hosený na talíři? To je dost eklhaft. Čí mozek je vlastně nejlepší, Einsteinův?“ A už mi začalo svítat, proč by právě Ježíš nemohl být tím nejlepším mozkiem i s příslušenstvím celého člověka? Až teprve pak jsem uvěřil, že živý Bůh, o kterém jsem věděl už dřív a se kterým jsem se setkal na evangelizaci, je opravdu Ježíš Kristus.

Od té chvíle jsem všude říkal, že Ježíš je jediná cesta k Bohu. Jeden přítel z dřívějšíka, se kterým jsme hodně diskutovali i s jeho přáteli a kteří také byli na stejné evangelizaci, ale do církve chodit nezačali, mi na to řekl: „My víme, asi jó, ale my hledáme ještě jinou cestu.“ Znovu mne to zvyklalo. Začal jsem mu závidět to novátorství a objevitelství, (netušil jsem tenkrát, že právě v Kristu je stále co objevovat, a že v něm jsou skryty ty nejužasnější poklady a tajemství) a vstoupil do mě veliký neklid, výrazně jsem vnímal ztrátu pokoje ve svém nitru. Mám za to, že mi tehdy Duch Svatý řekl: „Připusťme na chvíli, že jsem opravdu dal lidem více cest ke mně. Kolik myslíš, že by jich mělo být? Deset, nebo sto? Nebo jenom devět? Co když si vybereš zrovna tu desátou, která už je mimo? Co třeba to „Poselství svatého grálu“, co jsi četl před obrácením?“

Začal jsem v duchu křičet: „Ne to ne Pane, to bylo hrozný, to ne!“

„Tak vidíš, podle čeho bys to rozpoznával a jak by se to potom mělo učit?“

Kromě toho, by celá Bible lhala. Zastánci hnutí New Age připouštějí Krista, jako jednu z více cest k Bohu, aniž by četli Bibli, protože ta to nepřipouští. Ježíš řekl:

**„Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“
(Jan 14,6)**

Porozuměl jsem tomu neklidu a ztracené jistotě v Kristu. Jak bych mohl mít pokoj v nitru, kdyby mi v křesťanství mělo být stále líto, že jsem možná mohl jít jinudy, a nebo kdybych šel jinudy, zase ta nejistota, jestli jsem náhodou nevolil špatně.

Je-li jen jeden Bůh, který se zjevuje a přichází k člověku svrchovaně, dává také jedinou cestu též svrchovaně, tzn. každá lidsky vykonstruovaná cesta je jen marným náboženstvím. I cesta k Bohu přichází z hůry a Bůh dal jen jedinou.

Stejně jako člověk přichází na tento svět jediným možným způsobem, tak se znovu vrátit ke zdroji života může také jen jediným způsobem. Tak, jako se na svět rodíme prostředkem těla jiného člověka (matky), tak se do Božího království rodíme prostředkem jiného člověka k tomu určeného, skrze na kříži otevřené srdce Kristovo.

Ježíš mu odpověděl: „Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ (Jan 3,3)

Počítat zde s rozmanitostí, jaká je vidět ve stvoření, je v tomto případě na překážku.

Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš... (1. Timoteovi 2,5)

Také věda čím dál více počítá s jedinečností a s jednotností kosmu. Fyzikální zákony platí pro celý vesmír jednotně, čas je jen jeden, každý má jen jeden život, jednu identitu, čili jedno vědomí sebe sama a všichni jsme z jediného lidského DNA. Kromě toho není žádný jiný vesmír, kde by platilo něco jiného.

A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých. (Židům 9,27-28)

Chtěl bych uklidnit každou pochybnost a rozptýlit všechny rozpaky, ale to já nemohu. To může jediné Bůh. Duch Kristův sám dává vnitřní ujištění (zjevení), bez kterého vlastně nejde plně uvěřit. Jedno takové výrazné vnitřní ujištění mi Pán dal v nestřežené chvíli, když jsem vycházel z pasáže obchodního domu, v té chvíli jsem prožil, že se Pán obětoval kvůli mně osobně. Předtím jsem o tom slyšel v kázání: Prý i kdyby kdokoli z nás byl jediný, kdo by měl uvěřit, Bůh nás natolik miluje, že by neváhal se kvůli nám obětovat, aby alespoň jeden mohl být zachráněn, tak jsme pro něho vzácní. Moje myšlení, které tenkrát na vše hledělo spíše globálně (kosmologicky) těžko přijímalo tu představu na osobní rovině. Duch Svatý mi tentokrát v té pasáži nedal poznání do mysli, ale přímé, nadpřirozené zjevení do srdce. Jako bych viděl Pána na kříži, jak se dívá jenom na mne a říká: „Toto jsem udělal kvůli tobě.“ Doposud si to pamatuju a je to mnohem silnější ujištění, než jsou slova poznání.

Přeju si, aby každý křesťan měl toto ujištění, nebo aby o ně prosil. Duch Kristův chce jistě pomoci i každému, kdo váhá, neví jestli věří, pochybuje, nebo je na rozpacích, takoví mohou prostě říci, aniž by si jakkoli zadali:

„Bože nevím, jestli jsi, a nevím, jak je to s tímto Kristem, ale jestli je pravda to, co o něm říká Bible, pošli ho prosím ke mně, ať se mi dá poznat, abych jej mohl přijmout.“ Nebo úplně jednoduše: **„Ježíši, jestli jsi Bůh, dej se mi poznat.“**

Když to Bůh udělal pro mne, proč ne pro kohokoliv jiného. Řekl jsem tenkrát: „Jestli je Bůh, tak přestanu kouřit.“ A přestalo mi to samo. Zcela a trvale zmizela potřeba si zapálit. Je k tomu potřeba pouze upřímnost a otevřené srdce, to je počátek víry. Pravá, aktivní víra je také dar od Boha a bez Kristova Ducha ji těžko někdo ve svém padlém Adamově duchu vykřeše. Dlužno dodat, že takováto prvotní modlitba nevěřícího ještě není aktem smlouvy s Bohem a přijetím Ducha Kristova.

